
Życie i sprawy adwokatury : (myśli - aforyzmy)

Palestra 28/5-6(317-318), 79-80

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W końcowych konkluzjach J. Feest podkreśla, jego zdaniem nie rozwiązany dotychczas w praktyce, dylemat pomiędzy niemieckim prawem karnym, opartym na klasycznych zasadach odwetu, a prawem karnym wykonawczym z jego założeniami społecznej reintegracji, widząc możliwość rozwiązania tej sprzeczności przede wszystkim w drodze dalszej redukcji kary pozbawienia wolności.

Roman Rojek

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY (myśli-aforyzmy) LXVI

Nie ma spraw spornych zupełnie złych, ale i bezwzględnie dobre są rzadkie; złymi są tylko adwokaci.

OCHIMOWSKI

Kto czyni wrzawę, niech wie, że zwycięży ją cisza.

~WLAZŁO

Jest tylko jeden despotyzm znośny, despotyzm rozsądku — ale abyśmy co do rozsądku zgodni byli.

SEUME

Jako młody prokurator święcie wierzyłem, że (...) prosty związek pomiędzy zaostreniem represji a spadkiem przestępczości nie budzi żadnych wątpliwości.

DOBRZYŃSKI

W dziewięciu wypadkach na dziesięć — okazja stwarza przemówienie, a nie przemówienie okazję.

HOARE

Obrońca to, co mu się nieprawdopodobne wydaje, nie powinien jako swoje, lecz jako twierdzenie strony podawać.

NIEMIROWSKI

Są hersztowie złodziejów, umiejący kodex penalny równie doskonale jak najlepsi z patronów.

NIEMCEWICZ

Znana jest mała zaradność adwokatów przy załatwieniu ich własnych spraw spornych.

BENEDIKT

Żadna z reform interesujących nasz zawód nie okaże się trwałą, jeżeli nie będzie silnie osadzona na fundamentach, na których powstała.

APPLETON

Kiedy mówca pala ogniem, klient jego wzbudza politowanie. To lokomotywa, która puszcza parę z hałasem i świstem, ale obraca tylko kołem rozpedowym, nie ruszając z miejsca pociągu.

HARRIS

Gniew ma również swoje prawo.

SZEKSPIR

W trudnych czasach wojen i rewolucji nader chętnie czyni się z prawa karnego narzędzie walki.

LITYŃSKI

Dzięki temu, co czynimy, dowiadujemy się tylko, czym jesteśmy.

SCHOPENHAUER

Gdy pijesz wodę, pomyśl o źródle, z którego ona pochodzi.

CHIŃSKIE

Nieważne, kto powiedział, ważne są przyczyny.

NAWOI

Od pewnego wieku każdy mądry człowiek wygląda na niebezpiecznego.

CANETTI

Wszystkie ludy, które rządzą się ustawami i zwyczajami, posługują się częściowo swoim własnym prawem, częściowo zaś prawem wspólnym wszystkim ludziom.

GAIUS II W.

Bądź co bądź ułomność naszej natury popycha nas często do konieczności posługiwania się złymi środkami prowadzącymi do dobrego celu.

MONTAIGNE

Szczęśliwy ten, kto ma tyle próżności, żeby nigdy nie mówić dobrze o sobie, który liczy się z tymi, co go słuchają, i nie wystawia na szwank swych przymiotów, drażniąc nimi ambicję drugich.

MONTESQUIEU

Wolność słowa pozwala wyzyskać dla wolności uczoność, bystrość oraz zdolność narodu i pobudza każdego, aby stanął w jej obronie.

HUME

Nie jest wykluczone, że doskonała maszyna umiałaby wymierzać sprawiedliwość formalnie poprawną, nie mogłaby jednak nigdy sądzić w sposób prawny.

PERELMAN

Wybrał R. Łyczywek

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ podjęte na posiedzeniu w dniach 25—26 lutego 1984 roku *

Uchwała Nr 2

**Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 25 lutego 1984 r.**

w sprawie realizacji uchwały głównej Krajowego Zjazdu Adwokatury

W wykonaniu uchwały nr 7 (głównej) Krajowego Zjazdu Adwokatury stanowi się, co następuje:

* Uchwały Nr: 1, 4, 5 i 9 będą publikowane w „Informacji Naczelnej Rady Adwokackiej” a uchwała Nr 3 (w sprawie regulaminu pracy rzeczników dyscyplinarnych) — we wkładce (Biblioteka PALESTRY), pt. „Przepisy wykonawcze do prawa o adwokaturze. Część II”, wydanej przy niniejszym numerze 5—6 „Palestry” z 1984 r.